

Θ. Έμα Γ-12. ".....όσο συνεχίζονται οι πυρηνικοί εξοπλισμοί τόσο περισσότερο η ανθρωπότητα απειλείται να έρθει στην καταστροφή. Κάθε νέο σύστημα εξοπλισμών δεν εξασφαλίζει την ασφάλεια ούτε στην Ανατολή ούτε στη Δύση, αλλά αυξάνει περισσότερο την απειλή του θανάτου και του ολοκαυτώματος....."
(γνώμη του Γκίντερ Γκράς).

Β. Θέση διαπρωτωμένη από το θέμα: Οι πυρηνικοί εξοπλισμοί συνεχίζονται και η ανθρωπότητα απειλείται να καταστραφεί, σε ανατολή και δύση.

Γ. Ουσία του περιεχομένου: πυρηνικοί εξοπλισμοί: απειλή θανάτου και καταστροφής. Μοναδικό όπλο αντιμετώπισης της κρίσης: η ειρήνη και ο αποπλισμός.

Δ. Περιορισμοί του θέματος: Ύπαρξη του προβλήματος. Συνέχιση των πυρηνικών εξοπλισμών. Η πυρηνική ενέργεια στην υπηρεσία του ανθρώπου: θετική και αρνητική συμβολή. Η ειρήνη μοναδικό όπλο αντιμετώπισης της κρίσης. Και στην Ανατολή και στη Δύση ύπαρξη του προβλήματος.

Ε. Ανάλυση του θέματος με βάση τον προβληματισμό του: Α. Η πυρηνική ενέργεια θετικό όπλο στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Β. Τα πυρηνικά όπλα απειλή για την ανθρωπότητα. Γ. Πώς το θετικό έγινε αρνητικό: αίτια, συνέπειες. Δ. Οι εξοπλισμοί συνεχίζονται: αίτια της κρίσης, συνέπειες του φαινομένου. Ε. Ο κόσμος χωρισμένος σε σφαίρες επιρροής. Ανατολή και Δύση (Σοβιετική Ένωση και Ενωμένες Πολιτείες) φορείς του προβλήματος. ΣΤ. Παραδείγματα απειλής, θανάτου και ολοκαυτώματος.

Ζ. Πώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα και τι πρέπει να γίνει. Η ειρήνη μοναδικό μέσο αντιμετώπισης της κρίσης. Η. Ιστορική αναδρομή, ωφέλειες από την εφαρμογή της Ανάλυση όρων: ειρήνη: κατάσταση ησυχίας, ηρεμίας, τάξης και γαλήνης. Χαρακτηρίζει τις σχέσεις των ανθρώπων μιας κοινωνίας ή ενός κράτους ή μεταξύ των λαών και σημαίνει κατάσταση φιλίας, αμοιβαίας κατανόησης, εμπιστοσύνης και αρμονικής συμβίωσης με γνώμονα πάντα το σεβασμό των δικαιωμάτων. Η ειρήνη υπάρχει σε όλες τις περιόδους της παγκόσμιας ιστορίας ως επιδίωξη και σκοπός των ανθρώπων. Σήμερα υπάρχουν κινήματα για την ειρήνη σε όλες τις περιοχές του πλανήτη μας, αφού δοκιμάζεται από εντάσεις, αντιθέσεις, συγκρούσεις και πολέμους. Οι μορφές της ειρήνης είναι: διαρκής, τυπική, παγκόσμιος, τοπική.

Η ειρήνη μπορεί να νοηθεί και σαν συνύπαρξη κρατών με διαφορετικά κοινωνικά συστήματα. Αυτή επιτυγχάνεται με την συνεχή πάλη αυτών των αντίθετων συστημάτων. Θεωρείται και είναι αντικειμενικά απαραίτητη. Μπορεί να γίνει πραγματικότητα με προσπάθεια και κατανόηση των ενδιαφερομένων κρατών. Κύριο καθήκον αυτής της μορφής ειρήνης είναι να μη γίνει παγκόσμιος πόλεμος. Άλλα καθήκοντα είναι η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την ανάπτυξη παγκόσμιου επαναστατικού προτσές, ήτοι πολιτικό κύρος και οικονομική ισχύς, εξασφάλιση καλύτερων συνθηκών ζωής, μεγαλύτερη ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων ανάμεσα σε διάφορα κράτη με διαφορετικό κοινωνικό σύστημα με βάση το αμοιβαίο όφελος.

-αποπλισμός: διεθνές πρόβλημα εξασφάλισης της ειρήνης και της αποτροπής νέου πολέμου, που μπορεί να λυθεί με την πάλη για τη μείωση ή τον περιορισμό των εξοπλισμών και των ενόπλων δυνάμεων. Το πρόβλημα αντιμετωπίζεται σε επίπεδο δι-εθνών σχέσεων είτε σε απευθείας συνεννοήσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών (δθμερείς σχέσεις) είτε σε επίπεδο διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ, Σύμφωνο Βαρσοβίας, ΕΟΚ, Κίνημα των αδεσμεύτων κ.ά.).

-προτσές: διαδοχική νομοτελειακή αντικατάσταση ορισμένων φαινομένων, ορισμένων καταστάσεων στην εξέλιξη ενός οποιουδήποτε πράγματος, η ίδια η πορεία ανάπτυξης ενός φαινομένου, ενός πράγματος κλπ. Το σύνολο διαδοχικών ενεργειών για την επίτευξη ενός αποτελέσματος π.χ. κάποιου παραγωγικού αποτελέσματος.

ΣΤ. Χρησιμοποίηση βοηθημάτων με προκαθορισμένα πρότυπα: Πόλεμος, Ειρήνη, αποπλισμός.

Ζ. Κοινωνιολογικό πρόβλημα: Η κοινωνική πραγματικότητα μέσα από την ειρήνη και τον αποπλισμό.

Η. Βιβλιογραφία σελίδας: α. Δημοσιεύματα διαφόρων εφημερίδων και περιοδικών για την ειρήνη και τον αποπλισμό. β. Σύντομο κοινωνικοπολιτικό λεξικό, Σύγχρονη εποχή, Αθήνα. -

Γιώργος Κρικώνης-Φιλδλογος
Ι 9 8 6.-